

Refleksjonsbrev for september

September måned har gitt oss mange fine opplevelser, både ute og inne. Ute har vi blant annet sett at naturen forandrer seg nå på høsten. Vi har lagt merke til at bladene endrer farger, noen blir gule, noen blir oransje og noen blir røde. Når det blåser har vi også fått kjenne på hvordan det føles med blader som faller ned på oss, nesten som at det regner blader.

Inne har vi daglig hatt flere ulike aktiviteter, men det som har hatt mest fokus denne måneden har allikevel vært eggene våre, som endte med å bli til 17 søte små kyllinger. Vi takket i starten av perioden ja til å låne noen egg for å følge prosessen fra egg til kylling, og dette har vært et spennende opplegg å være med på. En av grunnene til at vi valgte å si ja til denne muligheten var at vi kunne dra paralleller mellom utviklingen fra egg til kylling, og utviklingen fra larve via puppe til sommerfugl, og dermed kunne flette dette sammen med prosjektet vi allerede hadde.

Vi har hatt eggene i en stor rugekasse på avdelingen i 21 dager, noe som er en forholdsvis kort periode, men som for forventningsfulle barn kan føles lenge ut. Barna har vært med på å vende disse eggene tre ganger daglig, i tillegg til at vi har måttet fylle på med vann i beholderen ved behov. Vi har hatt en kalender der vi har krysset og telt ned dag for dag, og vi har til og med hatt noen samlinger hvor vi har lyst igjennom eggene med lommelykt i et mørkt rom.

Ved gjennomlysningen kunne vi få øye på blodårene til kyllingen inni egget, vi så mørke og lyse partier i egget, og noen av oss var til og med så heldige at vi fikk se bevegelse.

Da det var tid for klekking, mandag 26. september, var det kun kommet en liten kylling før barnehagen åpnet den morgenen. Vi fikk derfor mange gode muligheter til å se hele

klekkeprosessen gjennom hele det neste døgnet. Dette var noe som virkelig fenget hele barnegruppa, og det kom til og med besøk fra flere avdelinger i løpet av disse dagene. Vi nærmest sto og heiet på eggene som sprakk og ønsket kyllingene velkommen til Odin etter hvert som de var ute av skallet.

Det var mye omsorg og godhet fra barna, og barna fikk mulighet til å gi kyllingene navn. Noen av barna synes dette var en vanskelig oppgave, mens noen kom med både fine og morsomme forslag etter hvert som kyllingene kom en etter en.

Navnene kyllingene endte med kommer her i klekkerekkefølge: Egga, Kylling, Schprekk, Lubion, Klapp, Setra er som Petra, Kylling-Kylling, Spot, Lindus, Nikki, Sprekke, Sinning, Hadetbra, Kyllingfin, Sonic, Tuppa og Pjusken.

Helt til sist kom da altså lille Pjusken, og klekkeprosessen med denne kyllingen var ikke helt som de tidligere erfaringene våre.

Det som skilte dette egget fra resten var at klekkingen ikke utviklet seg særlig, og kyllingen inni egget virket sliten. I rugekassa var det samtidig to andre kyllinger som så ut til å hjelpe den litt ved å hake fra utsiden av skallet, men det hjalp ikke så mye som vi håpet på.

Både barn og voksne var nysgjerrige og fulgte nøye med, og vi så at hinnen mellom eggeskallet og kyllingen begynte å tørke inn og strammet rundt kyllingkroppen.

Barna kom med ulike forslag:

“Kan dere ikke bare tømme den ut?”

“Vi kan knuse skallet!”

“Kanskje vi kan si hei til den?”

Disse forslagene førte med seg gode diskusjoner, og pedagogen delte samtidig litt faktakunnskap. Flere av barna husket også tilbake til en samling der vi snakket om at vi ikke skal hjelpe kyllingene med klekkingen fordi de har blodårer inni egget, så hvis vi hjelper kan det gå hull på blodårene og kyllingen kan forblø.

Pedagogene prøvde å finne ut av hva som var riktig å gjøre i denne situasjonen, og etter mange vurderinger frem og tilbake valgte vi å følge et råd vi fant på internett. Vi tok frem en pensel som vi dyppet i vann, og så fuktet vi den tørre hinnen lett.

Flere av barna sto spente rundt og fulgte med på hele prosessen, noen gikk til og fra.

“Hvorfor maler dere kyllingen?”

“Hvorfor blir det rødt?”

Kyllingen begynte å pipe høyere og den så ut til å bli mer ivrig etter å komme ut. Vi fikk trykket forsiktig og lett på kyllingen for å få den ut av hinnen og barna minnet oss stadig på at vi måtte være “veldig forsiktige!”

Til slutt kom altså lille “Pjusken” ut av skallet sitt!

Vi var lenge i tvil om den ville overleve, men etter mange timer med hvile så den plutselig mer livlig ut og vi kunne flytte den over i kassa til de andre kyllingene.

I etterkant av situasjonen med Pjusken har det dukket opp mange gode diskusjoner både barna imellom og mellom barn og voksne.

Vi har snakket mye om at Pjusken nok ikke hadde overlevd særlig lenge om vi ikke hadde hjulpet til, og vi har også undret oss over de fire eggene som ikke klekket i det hele tatt.

En morgen satt både barn fra Sleipner og Odin rundt boksen til kyllingene og pratet. De hadde spennende samtaler og stilte hverandre spørsmål om kyllingene og eggene, og undret seg over hva som skjedde med eggene som fortsatt er egg.

Dette ble en god stund der vi drøftet ulike teorier samtidig som pedagogen fulgte samtalen nøye og bekreftet eller avkreftet noen av teoriene underveis.

Vi har kommet inn på temaet døden ved å diskutere situasjonen rundt Pjusken, og vi har kommet innom temaet døden før livet har begynt ved å diskutere eggene som enda ikke har

klekket.

Noen av barna fortalte om besteforeldre som var gamle og oldeforeldre som var døde, og de rundt stilte oppfølgingsspørsmål til hverandre.

Vi har tidligere hatt god erfaring med å følge utviklingen fra egg til kylling i barnehagen, og vet at mange i aldersgruppen vi har på Odin gjerne er opptatt av temaene liv og død. Disse store temaene var derfor noe av det vi tok med oss i vurderingen før vi sa ja til å ta imot eggene. Pedagogene har vært forberedt på at det har kunnet dukke opp store spørsmål, men samtidig forsøkt å la barna undre seg og komme med sine teorier og tanker som dukker opp underveis i hverdagen. Det har oppstått mange gode og fine situasjoner, og de store og kanskje litt skumle spørsmålene som noen ganger kan være litt vanskelige for oss voksne å svare på i farta blir ofte ganske mye bedre besvart når barna selv gir hverandre svar og undrer seg sammen der og da.

Barna har klippet og kost med kyllingene, og de barna som ønsket har også fått holde kyllingene med bistand fra pedagogene.

Nå har kyllingene flyttet tilbake til Berg gård ved Årungen, der vi fikk låne eggene fra, og det ble brått litt uvant å ikke ha kyllinger på Odin lenger. Vi har i denne perioden sett stort engasjement både hos barn, ansatte, foreldre og søsken, og det har vært gøy å se hvor stolte barna har vært når de har vist frem de små dunkledde vesenene til familiene sine.

Til slutt vil vi få takke for godt oppmøte på høstens foreldremøte!

Vi føler vi fikk fortalt litt tydeligere hvordan vi jobber og hva vi jobber med på Odin i år, i tillegg til at vi fikk vist frem bilder fra barnas hverdag i barnehagen.

Vi fikk også noen gode innspill fra foreldregruppa før vi tok turen inn på avdelingen for å se litt nærmere på det fysiske miljøet og for å mingle litt.